

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö	Sivu
	I Tiedonantoja	
	Neuvosto	
98/C 136/01	EY:n ja Yhdysvaltojen eläinlääkintäalan sopimus	1
	Komissio	
98/C 136/02	Ecu	12
98/C 136/03	EY:n perustamissopimuksen 92 ja 93 artiklan mukaisen valtiontuen hyväksyminen — Tapaukset, joita komissio ei vastusta	13
98/C 136/04	Ennakkoilmoitus yrityskeskittymästä (Asia N:o IV/M.1170 — Dan Transport/Inter Forward) (*)	16
98/C 136/05	Uudelleenilmoitus aikaisemmin ilmoitetusta yrityskeskittymästä (Asia N:o IV/M.1146 — SHV Energy/Thyssen Klöckner Recycling) (*)	17
98/C 136/06	Ennakkoilmoitus yrityskeskittymästä (Asia N:o IV/M.1140 — Halliburton/ Dresser) (*)	18
98/C 136/07	Päätös olla vastustamatta ilmoitettua keskittymää (Tapaus N:o IV/M.1089 — Paribas Belgique/Paribas Nederlandl) (*)	19

Ilmoitusnumero

Sisältö (jatkuu)

Sivu

II *Valmistavat säädökset*

Komissio

98/C 136/08

Ehdotus neuvoston asetukseksi (EY) rasva-alan yhteisestä markkinajärjestelystä annetun asetuksen 136/66/ETY muuttamisesta 20

98/C 136/09

Ehdotus neuvoston asetukseksi (EY) annettu tuen myöntämistä oliiviöljyn tuotannolle ja tuottajajärjestöille koskevista yleisistä säännöistä annetun asetuksen (ETY) N:o 2261/84 muuttamisesta 25

FI

I

(Tiedonantoja)

NEUVOSTO

EY:N JA YHDYSVALTOJEN ELÄINLÄÄKINTÄALAN SOPIMUS

(98/C 136/01)

(Tämä teksti kumoaa ja korvaa EYVL C 122/98:ssa 21 päivänä huhtikuuta julkaistun tekstin)

Tehdessään päätöksen kansanterveyden ja eläinten terveyden suojelemiseksi toteutettavia toimenpiteitä elävien eläinten ja eläintuotteiden kaupassa koskevan Euroopan yhteisön ja Amerikan yhdysvaltojen välisen sopimuksen tekemisestä ⁽¹⁾ neuvosto hyväksyi seuraavan lausuman:

”Neuvosto panee merkille komission ja Yhdysvaltojen maatalousministeriön välisen kirjeenvaihdon ja päättää ottaa sen mukaan neuvoston pöytäkirjaan.

Neuvosto korostaa, että nämä kirjeet ovat olennainen osa sen päätöstä Euroopan yhteisön ja Yhdysvaltojen välisen eläinlääkintäsopimuksen hyväksymisestä.

Neuvosto ja komissio katsovat, että näissä kirjeissä ilmaistut poliittiset sitoumukset ovat välttämättömiä sopimuksen moitteettoman, tasapainoisen ja täysimääräisen täytäntöönpanon varmistamiseksi.

Komissio sitoutuu neuvoston päätöksen 4 artiklassa määrätyn menettelyn mukaisesti siihen, että se soveltaa sopimuksen 14 artiklan määräyksiä käsitellessään mahdollisesti esiin tulevia täytäntöönpano-ongelmia, ottaen erityisesti huomioon sen, kuinka tärkeänä neuvosto päätöksessään Yhdysvaltain kirjeitä pitää. Komissio sitoutuu myös siihen, että jos edellä tarkoitettun kaltainen ongelma osoittautuu mahdottomaksi ratkaista, se toteuttaa sellaiset menettelyä koskevat toimet, joiden johdosta neuvosto voi ryhtyä sopimuksen 16 artiklassa tarkoitettuihin toimiin, ja käyttää keinoja, joihin yhteisö tämän sopimuksen 2 artiklan perusteella voi turvautua.

Joka tapauksessa on selvää, että komission on tehtävä joukko sovelluspäätöksiä pysyvän eläinlääkintäkomitean puitteissa. Komissio odottaa, että sopimuksen ottaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä kestää sopimuksen 8 artiklan mukaisesti joitakin kuukausia sen allekirjoittamisesta. Tänä aikana komissio seuraa tarkoin, miten Yhdysvallat soveltaa sopimusta.

Neuvosto päättää tämän lausuman ja edellä mainittujen kirjeiden julkaisemisesta *Euroopan yhteisöjen virallisen lehden C-sarjassa*.”

⁽¹⁾ EYVL L 118, 21.4.1998, s. 1, ja oikaisu: EYVL L 130, 1.5.1998.

LIITE I

March 10, 1998

Franz Fischler
Agricultural Commissioner
Commission of the European Union
Rue de la Loi 200
B-1049 Brussels

Dear Franz,

In our meeting in Oxford last January, we had a lengthy discussion of the actions we intended to take to recognize, under the terms of our draft Veterinary Equivalency Agreement (the Agreement), the animal health status of the European Community (EC). I explained to you that it would be impossible for us to publish a second proposed rule on animal health status before the EC Council voted to adopt the Agreement. However, I did promise to provide to you, before the date of the Council vote, an indication of the likely content of the proposal. This letter is in fulfillment of that commitment.

Our regionalization obligation under the Agreement extends to the seventeen diseases listed in Annex III of the Agreement. To ensure complete clarity, I would like to describe the situation with respect to each of those seventeen diseases.

For eleven of the diseases — namely, peste de petits ruminants, contagious caprine pleuropneumonia, sheep and goat pox, enterovirus encephalomyelitis, pseudorabies/ajeszky's, vesicular stomatitis, contagious bovine pleuropneumonia, bluetongue, African horse sickness, fowl plague (avian influenza), and Venezuelan equine encephalomyelitis — the United States already recognizes the EC's animal health status as defined by the Community. There is, therefore, no need for further action.

November 1997 Proposed Rule: In July 1997, the Animal and Plant Health Inspection Service (APHIS) received a request from the European Commission for the recognition of the animal health status of Member States and their regions for the remaining six diseases — swine vesicular disease (SVD), Newcastle disease (ND), rinderpest, foot-and-mouth disease (FMD), classical swine fever (CSF), and African swine fever (ASF). Based on the information which was provided, APHIS published a proposed rule in November 1997, under the terms of which the United States would recognize Belgium free of SVD; France free of SVD and ND; Greece free of rinderpest and ND; Luxembourg free of FMD, rinderpest, and ND; Portugal free of FMD, rinderpest, SVD, and ASF; and Spain free of ND.

If that rule is finalized as written, and I expect that it will be shortly, the United States will have recognized the EC's animal health status for two more diseases — ASF and rinderpest — as defined by the EC.

With respect to the other four disease, we had not received by the time of the publication of the original proposed rule sufficient information from the EU to allow us to make determinations with respect to certain Member States and regions. Information received subsequently, however, has given us a more complete picture.

Foot-and-Mouth disease: Based on the new information we have received on FMD, we are now prepared to begin the rulemaking process to recognize Greece as FMD-free. Completion of that process and finalization of the November proposed rule would mean that the U.S. disease picture for FMD would correspond with that of the EC.

Swine vesicular disease: With regard to SVD, we have nearly a complete picture. On the basis of the data provided, we are now prepared to propose the recognition of the EC disease map for all regions except for the central and southern regions of Italy for which we have not yet received sufficient surveillance data. Once we have received and evaluated such information, we would be able (if the data are satisfactory) to complete the EC picture with regard to SVD. Prompt receipt of the information could allow us to make a positive determination prior to formal publication of the proposal in the Federal Register.

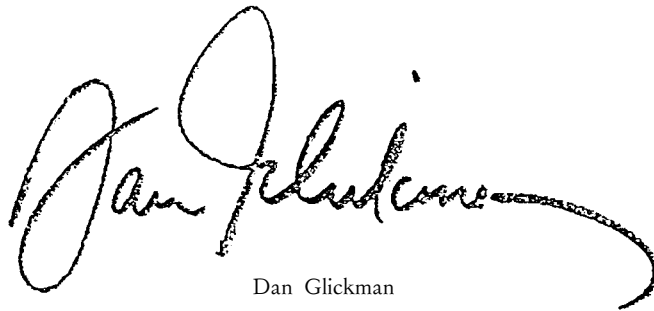
Classical swine fever and Newcastle disease: With regard to the remaining two diseases, I am frankly very concerned. The situation in Europe is far from stable, and our regulatory officials are anxious to ensure that implementation of the Agreement does not expose U.S. livestock and poultry flocks to unacceptable risks. I coming to conclusions on these two diseases, I have instructed APHIS to go as far as can be scientifically justified. However, I have also instructed them to demand full information and to make prudent judgements.

On the basis of the information we have received with respect to CSF, we are prepared to begin the rulemaking process for recognizing the EC's animal health status as defined by the EC. Moreover, we would intend to include in our proposed rule references to regionalization efforts in place in infected regions. This should facilitate the task of changing the status of those areas once the disease is eradicated. However, in light of the length, severity and repetitive nature of the outbreaks, we intend to propose two special conditions. First, in the case of future outbreaks, we would request the EC provide us with information on all shipments to the United States from the newly-infected area for 40 days prior to the outbreak. Second, we would stipulate that, in the case of this disease, infected areas would not be determined disease-free until they had completed the full six-month waiting period prescribed by the International Office of Epizootics (OIE).

With respect to ND, we have received from the Commission little information on surveillance. In addition, we are concerned by the Community's inability to identify the source of the recent outbreaks and the lack of harmonized regulations on the movement of pet birds. Therefore, we are not in a position at this time to extend the disease-free recognition for ND beyond what we have already outline in our November 1997 proposed rule. However, additional data and information obtained from the Commission supporting disease free status would allow adjustments prior to the formal publication of the proposal in the Federal Register.

I am confident that we are acting in conformity with our obligations under the draft Agreement and the Agreement on Sanitary and Phytosanitary Measures. We look forward to the adoption and implementation of the Agreement, and to working with you under the Agreement to resolve outstanding issues to the satisfaction of both parties.

Sincerely,

A handwritten signature in black ink, appearing to read "Dan Glickman", with a long, sweeping flourish extending to the right.

Dan Glickman
Secretary

—

LIITE II

February 24, 1998

Mr. Guy Legras
Director General
Directorate-General VI
Commission of the European Community
Rue de la Loi 200
B-1049 Brussels

Dear Mr. Legras,

I refer to the 29 January letter from David Roberts to Paul Drazek concerning the U.S. position on animal health and regionalization issues. That letter accurately identifies the main issues that arose during our recent meetings in Brussels. By way of response to that letter, I can confirm that the U.S. interpretation of the agreement is that the initial presumption in every case is that the regionalization decision taken by the other party will be accepted, allowing for exceptional cases in which, for good and justifiable reasons, the party feels that need to take recourse under the safeguard provision. Thus, in the ordinary case, we expect the agreement to operate as follows:

- In the case where the EC takes a decision to restrict an area that has previously been recognized as disease-free, the United States would accept the EU's regionalization decision without having to take further actions;
- When, subsequently, a disease incident had been appropriately dealt with and the EC lifts restrictions on that area, the United States would accept that decision without having to take further action.

In order to obviate the need for rulemaking in every instance in which the EC might take such a decision to impose or lift restrictions in an area previously recognized disease-free, USDA would include provisions in our new proposed rule on EC animal health status to the effect that animals or animal products whose free movement in the EC is restricted are similarly restricted from importation into the United States.

- Where a region that has previously been infected with a disease is being recognized as disease-free for the first time, USDA is required to proceed by rulemaking to change its recognition of disease status. This includes publishing a proposed rule based on full technical and scientific information, allowing public comment, and issuing a final rule. However, we fully anticipate that we will be able to comply with these domestic requirements to conduct rulemaking in a manner that will permit us to accept and recognize EC regionalization decisions in the ordinary case.

Our policy would be to initiate rulemaking by publishing our proposed rule during the waiting period required by the OIE before a region may be declared disease-free.

Previously, APHIS policy was to require that a country be free of disease for the entire OIE time frame or longer before it initiated rulemaking. However, in light of our agreement, we consider that it would be appropriate to initiate rulemaking once we have received thorough and complete information that the last case of the disease has been eliminated from the region, including details of the regionalization measures in place. The proposed rule would contain reference to such measures. The publication of the final rule would be contingent on the fact that no additional cases of the disease are discovered in the region during the OIE period. Normally, the required rulemaking can be conducted within the OIE waiting period.

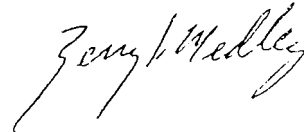
Although this response attempts to clarify our interpretation and position with respect to the obligations incorporated in Article 6 of the Agreement, it is implicit that the proper functioning of the Agreement will depend, of course, on both parties exercising their responsibilities under all provisions of the Agreement. I would note, in this regard, that we consider that the provisions of Article 6 are closely tied to the provisions of Article 10 and 11 requiring the parties to keep each other fully informed of their actions and the bases for those actions. In addition, we recognize that there may be exceptional cases — e.g., where there has been a disease outbreak which achieves significant geographical spread or which persists for a significant duration — in which the parties will not agree on what action is appropriately indicated by the circumstances, and in those cases, the obligations under Article 6 are clearly balanced by the rights and procedures contained in Article 12.

Our policy in such exceptional circumstances would be to initiate rule-making through the publication of an Interim Rule, with a public comment period. If the EC can demonstrate that the disease situation was brought under control during the comment period, the Interim Rule could simply be withdrawn and the normal regionalization provisions apply, i.e., the United States would accept the EC regionalization decision without further action.

I hope that this explanation clarifies our position. I want to reiterate that we understand our obligations under the draft agreement with respect to animal health and the recognition of regionalization decisions, and intend to honor those commitments in every respect.

I believe that we have shown considerable understanding of, and respect for, the various legal requirements which the EC must follow in the implementation of its obligations under the draft agreement. We too have certain domestic requirements that must be respected, and we appreciate your consideration in helping us to accommodate those requirements as we implement our responsibilities.

Sincerely,

Terry Medley
Administrator

LIITE III

January 28, 1998

Mr. Paul Drazek
USDA
Washington D.C.

Dear Paul,

Subject: Forthcoming Veterinary Discussions: MEGAREGs and BSE

Firstly, I would like to thank you and your team for the constructive discussions last Friday. It was most helpful to be able to run over the ground, and will enable us to be better prepared for next week's discussions in Washington.

You asked us to set out some ideas in advance, especially as regards MEGAREGs.

On the MEGAREGs, there have been no substantive discussions between the EC and the U.S.. Indeed although we had some discussion last year, as regards the SSOPs and E coli requirements, the provisions as regards salmonella and HACCP, which apply to large plants from January 1998, were not really discussed as we all expected that these discussions would take place under the provisions of Footnote 1 to Annex V.

It is evident, and not suprising, that EG legislation does not contain exactly the same provisions as those the U.S. has already imposed, and will progressively impose through to the year 2000 for the production of red meat and poultrymeat under the MEGAREGs. We are therefore ready to consider providing a guarantee that provisions at least equivalent to those set down in the MEGAREGs are applied in EC establishments which are to be listed for export to the United States, or establishments that supply such establishments.

We therefore propose the following:

All red meat and poultrymeat establishments exporting to the United States must:

1. Be EC agreed (oval stamp)
2. (a) For large establishments (more than 500 employees): apply HACCP, with the HACCP plan including microbiological testing provisions at least equivalent to those set down in the MEGAREGs for E coli and salmonella.
2. (b) For other establishments: apply SSOPs, and microbiological testing provisions at least equivalent to those set down in the MEGAREGs for E coli.
3. The U.S. agrees not to modify the provisions as regards SSOPs, HACCP, E coli or salmonella testing, as they stand at 27 January 1998, without prior discussion with the EC.
4. A procedure be agreed to initiate discussions immediately to compare, on a case by case basis, the testing and sampling provisions which are in place in the EC or which are proposed with those set down in the MEGAREGs, with a view to reaching a determination of equivalence.

This approach is intended to provide the U.S. with clear guarantees, and both sides with a process through which alternative testing and sampling methodologies may be assessed. Point 3 is simply intended to ensure that this work can move forward without sudden changes being applied without prior notice. It does not of course prevent the U.S. making changes, simply calls for advance discussion with the EC.

Turning to BSE, we regret that we had no possibility of advance discussions of the U.S. concerns that led to the action on 12 December. The Commission has taken a considerable number of measures in respect of BSE, starting in 1989 with a ban on the movement from the UK to other Member States of animals born before 1 July 1988 (the date on which the UK banned the feeding of ruminant protein to ruminants) or animals which were the offspring of BSE cases. In total, 23 Commission Decisions have been taken on the subject. These include measures to make BSE a notifiable disease, to require certain standards of treatment for waste products, to ban the feeding of mammalian protein to ruminants, to ban the export to other

Member States or third countries of bovine animals and certain bovine products from the UK, as well as to approve BSE control and eradication programmes in the UK, France, Ireland and Portugal. It should be noted that these Member States, and some others, have SRM bans in place. The Commission actions also include the Decision banning the use of specified risk materials and the subsequent Decision postponing its entry into force until 1 April 1998. Details of these Decisions are available on request.

The Commission has, in December, set up an interservice group to make an evaluation of the current state of scientific knowledge on specified risk materials, and to recommend future action to the Commission. This action may include amending the current SRM Decision (97/534/EC), but at this stage it is not possible to predict the content of any such amendment.

I must stress, as we explained during the meeting in Oxford, that the purpose of the SRM Decision is to address risks to human and animal health, not to cover 'industrial' products which do not present a health hazard. I realise that the wording of the Decision has given rise to concern that it would affect industrial products imported from third countries. However, the certification for imports is only required for products of animal origin intended for food or feed, and for medicinal, pharmaceutical and cosmetic products and their starting materials or intermediate products. It is the intention of the Commission to clarify the scope in any future amendment of the Decision to make it clear that 'industrial' products are excluded from the requirements.

The Commission's Scientific Steering Committee met last week to address the question of SRMs, and in particular on geographical risk factors and the risks associated with gelatin and tallow. The interservice group is reflecting on the outcome from the Scientific steering Committee.

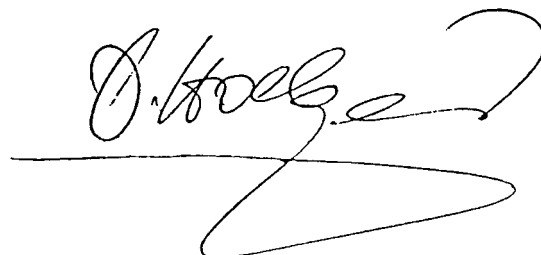
In addition, as you are aware, the OIE is also working on the question of TSEs at present, with meetings over the next two weeks and a possible decision in May. The outcome of this work will also have a bearing on the Community policy.

On the question of the BSE status of the USA, your latest submission has been passed to DG XXIV with a request for it to be examined as soon as possible by the relevant scientific group.

As far as your 'temporary suspension' of import licences for ruminants and ruminant products is concerned, we intend to comment in the coming weeks, on behalf of the Community, on the interim rule published in the Federal Register of 6 January. At this stage, I would not wish to prejudge the Community position, but I would query the restriction of the scope of the proposed rule to Europe. It seems to me that many countries outside Europe have the same risk factors which you cite to justify your current import prohibition and I would welcome an explanation of why these other countries are not subject to the same rule.

We have confirmed our travel arrangements, and will be ready to start work on the morning of 3 February in Washington. We look forward to receiving a draft agenda, following our discussions in Brussels on 23 January, and details of the location of the discussions.

Yours sincerely

Lars Hoelgaard

LIITE IV

March 3, 1998

Mr. Guy Legras
Director General
Directorate-General VI
Commission of the European Community
Rue de la Loi 200
B-1049 Brussels

Dear Mr. Legras,

In a meeting earlier this month in Washington, EC officials requested clarification of Food Safety and Inspection Service (FSIS) procedures with respect to the implementation, vis-a-vis the EC, of the Pathogen Reduction Hazard Analysis Critical Control Point Systems (PR/HACCP) rule. This letter is in response to that request.

First of all, I would like to confirm that we are in general agreement with the four-point approach laid out in Lars Hoelgaard's letter of 28 January to Paul Drazek. Further, I would like to confirm that

- FSIS, in keeping with U.S. obligations under footnote 7 to Annex V of the draft agreement, will continue to recognize decisions by the veterinary services of the Member States to add and delete approved export establishments from their list of establishments exporting to the United States;
- FSIS will accept HACCP plans developed by establishments, provided that these are equivalent to U.S. measures and are under official control and supervision; and
- FSIS will accept Salmonella testing by private establishments, provided that equivalent regulatory testing for verification and equivalent regulatory enforcement is carried out by authorized government officials.

As provided for in footnote 1 to Annex V of the draft agreement and Mr. Hoelgaard's letter, FSIS is prepared to discuss with EC and Member State officials in the coming months the implementation of PR/HACCP provisions that were put in place in January 1998 — i.e., HACCP and Salmonella performance standards and testing. We have received from Member States notification that HACCP and Salmonella standards, or equivalent alternative sanitary measures, are in place in those establishments that have 500 or more employees and are certified to export to the United States. We are reviewing those submissions in accordance with the principles of equivalence and will make every effort to reach a successful outcome.

The situation is somewhat different regarding the requirements for Sanitation Standard Operating Procedures (SSOPs) and *Eshcheria coli* (*E. coli*) testing, which were implemented in January 1997. With respect to SSOPs, FSIS has already determined that all EC Member States have complied with the requirement, or have implemented equivalent sanitary measures, in establishments which are certified to export meat or poultry to the United States.

With respect to *E. coli*, FSIS has approved the testing programs of most Member States. Discussions continue, however, with four Member States. Since more than a year has elapsed since domestic implementation, FSIS must now proceed in the coming weeks to bring the process to closure. If FSIS determines that the original and follow-up documentation and information provided by any of the four countries does not demonstrate that a proposed alternative sanitary measure is equivalent to the United States' *E. coli* testing requirement, FSIS will advise that country and the Commission of its determination. That country will then be allowed sufficient time to submit, if it chooses to do so, additional data or other information to make its case. Should FSIS still judge the country's measures not to be equivalent in regards to *E. coli* testing, the Agency must proceed, through notice and comment rule making, to remove the country from the group of countries listed in the United States Code of Federal Regulations as eligible to export meat or poultry to the United States.

Notwithstanding the above, we remain open to initiating general follow-on discussions on *E. coli* testing under the auspices of the draft agreement and point 4 of Mr. Hoelgaard's letter. We would welcome in that context any assistance the Commission could give us in resolving outstanding issues.

I can confirm that FSIS will not take any action as regards the PR/HACCP requirements against any Member State before contacting the Commission and the Member States concerned, and providing an opportunity to resolve the matter.

Let me assure you that we will do our utmost to ensure a smooth finalization of this process so that we can avoid any disruption of trade.

Sincerely,

Thomas J. Billy
Administrator

LIITE V

Mr. Thomas J. Billy
Administrator
USDA/FSIS
Washington D.C. 20250

Dear Mr. Billy,

Thank you for your letter of 3 March concerning the implementation of the Pathogen Reduction Hazard Analysis Critical Control Point Systems (PR/HACCP). The letter was discussed in detail by the Chief Veterinary Officers of the Member States meeting in the Council on 5 March.

The Commission representative was asked to clarify a number of points in the letter, and did so on the basis of the conclusions reached in our meeting in Washington at the beginning of February. The CVOs concluded by asking the Commission to obtain written clarification on three aspects of the letter.

1. That the MEGAREG rules apply only to those EC establishments that export to the U.S., and that Member States were not obliged to enact special new laws to put such arrangements in place. I would be grateful for your confirmation that this is correct.

2. The second bullet point of the second paragraph states that FSIS will accept HACCP plans provided that these are equivalent to US measures (emphasis added). In this context, does 'measures' refer to the US system of HACCP in general, or does it refer to more specific measures.

As you know, EC legislation on fresh meat and poultry meat does not at present contain requirements for HACCP, although it is the intention of my services to make a proposal for this in the near future. The proposal will be based on the full CODEX HACCP system (as are our existing HACCP legislative provisions on fishery products and milk and dairy products). Until this is adopted in legislation, EC firms may use HACCP on a voluntary basis. This is what is happening in firms exporting to the US and we need to know if application of the HACCP system as described by CODEX would be considered 'equivalent to US measures'.

3. The third point of clarification concerns the effect of the last four paragraphs of your letter on the question of the timing of actions under the MEGAREG as discussed in Washington.

In the fourth from last paragraph you state that FSIS must, in the coming weeks, bring their approval process to closure and, if they judge that a country's measures are not equivalent, they must delist that country. However, the next two paragraphs seem to indicate that the US would not delist without prior consultation. Furthermore, your final paragraph refers to avoiding any disruption of trade.

Member States asked for a moratorium from the US so that no Member State or establishment was delisted until the discussions on equivalency have taken place. Can I ask you to confirm that this de facto will be the case since it is our intention that these equivalency discussions should proceed as quickly as possible and the penultimate paragraph of your letter states that no action will be taken before an opportunity has been provided to resolve the matter.

Yours sincerely,

G. Legras

LIITE VI

March 12, 1998

Mr. Guy Legras
Director-General
Directorate-General VI, Agriculture
European Commission
Rue de la Loi 200
B-1049 Brussels

Dear Mr. Legras,

Thank you for your letter of March 6, 1998, concerning the implementation of the Pathogen Reduction Hazard Analysis Critical Control Point Systems (PR/HACCP) rule. We appreciate the opportunity to clarify three points in our letter of March 3, 1998.

1. We concur that the PR/HACCP rule applies only to those European Community (EC) establishments that are certified to export to the United States, and that Member States are not obligated to enact special new laws to put such arrangements in place. A circular or other document sent from the Member State to the establishments that are certified to export to the United States would be an acceptable implementation instrument.

2. We concur that a HACCP system as described by Codex Alimentarius [see Codex Alimentarius, Food Hygiene Basic Texts, Hazard Analysis and Critical Control Point (HACCP) System and Guidelines for Its Application, Annex to CAC/RCP 1-1969, Rev. 3 (1997)] would be an acceptable sanitary measure. We would, of course, expect that the HACCP plan address, among other things, certain regulatory requirements, such as adequate control of fecal contamination as evidenced by E. coli testing (or an equivalent sanitary measure), zero tolerance for visible fecal contamination, pathogen control as evidenced by the Salmonella standard (or an equivalent sanitary measure), etc.

In accordance with CAC HACCP System and Guidelines for Its Application, we would expect that the establishments validate and verify their HACCP plans. We would also expect that the controlling authority enforce this requirement.

3. We concur that prior to the removal of a Member State from the list of countries eligible to export to the United States the Food Safety and Inspection Service will give the Member State an opportunity to resolve the matter. Before proceeding, through notice and comment rule making, to remove the country from the group of countries listed in the United States Code of Federal Regulations as eligible to export meat or poultry to the United States, the Member State and/or the Commission acting on behalf of the Member State, will be allowed sufficient time to submit; if it chooses to do so, additional data or other information to make its case. We believe this objective, transparent, and measured process offers the maximum opportunity to finalize the remaining equivalence judgements without any disruption of trade. However, we cannot agree to a moratorium, since we will be bringing our equivalence approval process to closure in the coming weeks with respect to the implementation of the Escherichia coli testing provisions of the PR/HACCP final rule.

Sincerely,

Thomas J. Billy
Administrator

KOMISSIO

Ecu ⁽¹⁾

(98/C 136/02)

Kansallisen valuutan määrä yhtä yksikköä kohti:

	30.4.1998	hubtikuu ⁽²⁾		30.4.1998	hubtikuu ⁽²⁾
Belgian frangi ja Luxemburgin frangi	40,7818	40,8494	Suomen markka	5,99937	6,00914
Tanskan kruunu	7,53611	7,54864	Ruotsin kruunu	8,52337	8,53429
Saksan markka	1,97595	1,97947	Sterling-punta	0,659851	0,652620
Kreikan drakhma	347,274	345,012	Yhdysvaltojen dollari	1,10050	1,09106
Espanjan peseta	167,782	168,074	Kanadan dollari	1,57900	1,55963
Ranskan frangi	6,62501	6,63548	Japanin jeni	145,409	144,149
Irlannin punta	0,784614	0,785439	Sveitsin frangi	1,64910	1,64290
Italian liira	1951,01	1955,17	Norjan kruunu	8,20587	8,21802
Alankomaiden guldeni	2,22455	2,22898	Islannin kruunu	78,7958	78,5143
Itävallan šillinki	13,9037	13,9270	Australian dollari	1,69125	1,67274
Portugalin escudo	202,525	202,812	Uuden-Seelannin dollari	1,98395	1,97101
			Etelä-Afrikan randi	5,56247	5,50691

Komissio on ottanut käyttöön automaattisella vastauslaitteella varustetun teleksin, joka ilmoittaa muuntokurssit tärkeimpinä valuuttoina kysyjän otettua siihen yhteyden omalla teleksillään. Tämä palvelu toimii päivittäin kello 15.30:stä seuraavaan päivään kello 13:een.

Palvelun käyttäjän on:

- valittava teleksinumero 23789, Bryssel,
- annettava oma teleksitunnuksensa,
- kirjoitettava koodi ”cccc”, joka käynnistää automaattisen vastausjärjestelmän ecun muuntokurssien lähettämiseksi käyttäjän teleksiin,
- ylläpidettävä keskeytymätöntä teleksiyhteyttä, kunnes sanoma ilmoitetaan päättyneeksi koodilla ”ffff”.

Huom. Komissiolla on käytössä myös automaattisella vastauslaitteella varustettu telekopiolaite (n:o 296 10 97 ja n:o 296 60 11), joka lähettää päivittäisiä tietoja yhteisessä maatalouspolitiikassa sovellettavien muuntokurssien laskemisesta.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (ETY) N:o 3180/78, annettu 18 päivänä joulukuuta 1978 (EYVL L 379, 30.12.1978, s. 1), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 1971/89 (EYVL L 189, 4.7.1989, s. 1).

Neuvoston päätös 80/1184/ETY, tehty 18 päivänä joulukuuta 1980 (Lomé sopimus) (EYVL L 349, 23.12.1980, s. 34).

Komission päätös N:o 3334/80/EHTY, tehty 19 päivänä joulukuuta 1980 (EYVL L 349, 23.12.1980, s. 27).

Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettava varainhoitoasetus, annettu 16 päivänä joulukuuta 1980 (EYVL L 345, 20.12.1980, s. 23).

Neuvoston asetus (ETY) N:o 3308/80, annettu 16 päivänä joulukuuta 1980 (EYVL L 345, 20.12.1980, s. 1).

Euroopan investointipankin valtuuston päätös, tehty 13 päivänä toukokuuta 1981 (EYVL L 311, 30.10.1981, s. 1).

⁽²⁾ Tästä lähtien ecun kurssien kuukausittainen keskiarvo julkaistaan kunkin kuukauden lopussa.

EY:n perustamissopimuksen 92 ja 93 artiklan mukaisen valtiontuen hyväksyminen

Tapaukset, joita komissio ei vastusta

(98/C 136/03)

Myöntämispäätöksen päivämäärä: 12.1.1998**Jäsenvaltio:** Belgia (Flanderi)**Tuen numero:** N 526/97**Nimi:** Tuki kaupunki- ja maaseutusuunnitteluun ja julkisen infrastruktuurin parantamiseen ("Landinrichtingswerken")**Tarkoitus:** Kaupunki- ja maaseutusuunnittelun tukeminen ja julkisen infrastruktuurin parantaminen**Oikeusperusta:** Verscheidene decreten en besluiten van de Vlaamse regering op het gebied van landinrichting**Budjetti:** Noin 333 miljoonaa Belgian frangia (noin 8 miljoonaa ecua) yhteensä vuosiksi 1997–2001**Tuen intensiteetti:** Enintään 100 prosenttia kyseisistä menoista**Kesto:** Vuoteen 2001 asti**Ehdot:** Komissio katsoo, että 92 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tukea ei tavallisesti myönnetä yksityisille yrityksille tämän järjestelmän kautta. Julkisten varojen siirrot, joihin sovelletaan tätä järjestelmää, ovat lähinnä siirtoja Flanderin hallituksen ja muiden julkisten elinten (esim. yhteisöjen) välillä. Jos yksityisille yritysille annetaan rahaa, sen olisi kohdistuttava yksinomaan sellaisiin tuotantoon liittymättömiin investointeihin, joista tavallisesti vastaavat julkisen sektorin viranomaiset.

Komissio on pannut merkille Belgian viranomaisten selvityksen, jonka mukaan maatalousyrittäjille taloudellista hyötyä tuottavia investointeja poikkeustapauksissa tuettaessa tuki rajoittuisi 30 prosenttiin tukikelpoisista kustannuksista

Myöntämispäätöksen päivämäärä: 19.1.1998**Jäsenvaltio:** Itävalta (Steiermark)**Tuen numero:** N 760/97**Nimi:** Toimenpiteet maataloustyöntekijöiden hyväksi**Tarkoitus:** Työntekijöiden asuinolojen parantaminen ja muut yhteiskunnalliset toimet**Oikeusperusta:**

— § 19 Absatz 4 des steirischen Gesetzes über die Förderung der Landwirtschaft von 1993

— steirische Richtlinie zur Übertragung der Zuständigkeit für bestimmte soziale Maßnahmen an die Kammer der landwirtschaftlichen Arbeitnehmer

Budjetti: Määrittelemätön**Tuen intensiteetti:** Toimenpiteen ei katsota olevan valtiontuki perustamissopimuksen 92 artiklan 1 kohdassa tarkoitettussa merkityksessä**Kesto:** Rajoittamaton**Myöntämispäätöksen päivämäärä:** 21.1.1998**Jäsenvaltio:** Alankomaat**Tuen numero:** N 561/97**Nimi:** Tuet ja veroluonteiset maksut vasikankasvatusalan tutkimukseen ja mainontaan — aiemman tuen (N 98/93) muuttaminen**Tarkoitus:** Vasikoiden ruokintaa koskeva soveltava tutkimus ja vasikanlihan mainonta**Oikeusperusta:** Heffingsverordening Vvr fondsen kunstmelkvoederbereiders 1992**Budjetti:** Määrittelemätön**Tuen intensiteetti:** 100 prosenttiin asti tukikelpoisista menoista**Kesto:** Määrittelemätön**Ehdot:** Mainostuen osalta Alankomaiden viranomaisten on annettava takeet siitä, että komission maataloustuotteiden mainonnan valtiontuista annettuja säännöksiä (EYVL C 302, 12.11.1987, s. 6) noudatetaan.

Komissio pyytää Alankomaiden viranomaisia toimittamaan näytteet mainoskapanjassa käytetyistä mainoslauseista ja tunnuksista, kun ne ovat valmistuneet.

Yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 24 artiklassa tarkoitettujen, mahdollisesti muista jäsenvaltioista ja kolmansista maista tuotu-

jen raaka-aineiden, joita on käytetty rehuseosten valmistukseen, alkuperän muuttamisen osalta komissio varaa itselleen oikeuden harkita uudelleen kysymystä tämän muuttamisen merkittävästä luonteesta, kun kyseisiä tuotteita koskevien alkuperäsääntöjen yhdenmukaistaminen on pantu yhteisössä täytäntöön

Myöntämispäätöksen päivämäärä: 21.1.1998

Jäsenvaltio: Espanja (Asturia)

Tuen numero: N 165/95

Nimi: Maatalouden uusien kone- ja laiteteknologioiden edistämistuet

Tarkoitus: Tukea osuuskuntien ja muiden sellaisten ryhmittymien investointeja, joiden tavoitteena on uutta teknologiaa edustavien koneiden hankkiminen useiden maatilojen yhteisvoimin

Oikeusperusta: Resolución de 4 de febrero de 1995 por la que se establecen ayudas para la promoción de nuevas tecnologías en maquinaria y equipos agrarios

Tuen intensiteetti: 25 prosenttia (40 prosenttia epäsuotuisilla alueilla)

Kesto: Määrittelemätön

Ehdot: Espanjan viranomaisten on sitouduttava noudattamaan asetuksen (EY) N:o 950/97 alakohtaisia rajoituksia

Myöntämispäätöksen päivämäärä: 21.1.1998

Jäsenvaltio: Belgia (Vallonia)

Tuen numero: N 795/96

Nimi: Naudanliha-alan erityistoimet

Tarkoitus: Auttaa nautakarjankasvatukseen erikoistuneita tuottajia korvaamaan BSE-kriisin aiheuttamat menetykset

Oikeusperusta: Projet d'arrêté du gouvernement wallon relatif aux aides à l'agriculture

Budjetti: 130 000 000 Belgian frangia (noin 3,25 miljoonaa ecua) vuodeksi 1997

Tuen intensiteetti: Enintään 1,8 prosenttia korkotukena

Kesto: 5 vuotta

Ehdot: Tuet eivät missään tapauksessa voi ylittää kunkin nautakarjankasvatukseen erikoistuneen tuottajan BSE-

kriisin vuoksi kärsimiä vahinkoja (1 118 Belgian frangia/ny), ottaen huomioon neuvoston päättämät tuet.

Huomautuksia: Komissio ottaa huomioon Belgian viranomaisten vakuutuksen, ettei tuki ylitä säädettyä kynnystä 1 118 Belgian frangia/ny.

Jokainen uusi tuki, uudet talousarviomäärärahat mukaan lukien, on ilmoitettava komissiolle perustamissopimuksen 93 artiklan 3 kohdan mukaisesti

Myöntämispäätöksen päivämäärä: 21.1.1998

Jäsenvaltio: Alankomaat

Tuen numero: N 605/96

Nimi: Tuki ja veroluonteiset maksut maidon ja maitotuotteiden mainontaan

Tarkoitus: Maidon ja maatilalla sekä meijriteollisuudessa tuotettujen maitotuotteiden mainonta

Oikeusperusta: Verscheidene heffings- en fondsverordeningen van het zuivelproductschap

Budjetti: Noin 78 miljoonaa Alankomaiden guldenia (noin 35 miljoonaa ecua) vuodeksi 1997

Tuen intensiteetti: Enintään 100 prosenttia kyseisistä tukikelpoisista mainosmenoista

Kesto: Määrittelemätön

Ehdot: Mainostuen osalta komissio edellytti, että Alankomaiden viranomaiset antavat takeet komission maataloustuotteiden mainonnan valtiontuista annettujen säännösten (EYVL C 302, 12.11.1987, s. 6) noudattamisesta.

Komissio varaa itselleen oikeuden harkita uudelleen perustamissopimuksen 93 artiklan 1 kohdan mukaisesti sitä, että vain ja juuston tuotanto katsotaan neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 24 artiklassa tarkoitetuksi näiden tuotteiden valmistamiseen käytetyn maidonmerkittäväksi käsittelyksi, kun WTO:ssa on saatu valmiiksi maitotuotteiden alkuperäsääntöjä koskeva sopimus ja kun yhteisö on hyväksynyt nämä säädökset osaksi omaa lainsäädäntöään

Myöntämispäätöksen päivämäärä: 21.1.1998

Jäsenvaltio: Alankomaat

Tuen numero: N 797/97

Nimi: Tuki kasvi- ja eläintautien sekä haitallisten sääolosuhteiden varalta otettavia vakuutuksia varten

Tarkoitus: Kannustaa ottamaan käyttöön uusia vakuutuksia kasvi- ja eläintautien sekä haitallisten sääolosuhteiden aiheuttamien vahinkojen varalta

Oikeusperusta: Besluit van de minister van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij

Budjetti: 10 miljoonaa Alankomaiden guldenia (5 miljoonaa ecua) vuodessa vuosiksi 1998 ja 1999

Tuen intensiteetti: 80 prosenttia vakuutusmaksusta vakuutus sopimuksen ensimmäisenä vuotena

Kesto: Vuoteen 1999 asti

Ehdot: Komissio pyytää Alankomaiden viranomaisia toimittamaan vuosittain kertomuksen järjestelmän soveltamisesta. Kertomuksen olisi myös sisällettävä yksityiskohdaiset tiedot tuetuista vakuutuksista korvatuista kasvi- ja eläintautivahingoista sekä niiden vakuutusyhtiöiden valintamenettelystä, joiden kautta tämä tuki maksetaan

Myöntämispäätöksen päivämäärä: 21.1.1998

Jäsenvaltio: Alankomaat

Tuen numero: N 829/97

Nimi: Sika-alan ostojärjestely

Tarkoitus: Sianlannan tuotanto-oikeuksien ostaminen valtiolle sikatilojen tiheyden alentamiseksi alueilla, joita koetteli klassinen sikarutto vuosina 1996–1997

Oikeusperusta: Opkoopregeling varkenshouderij

Budjetti: 50 miljoonaa Alankomaiden guldenia (noin 21,8 miljoonaa ecua) vuodeksi 1998

Tuen intensiteetti: Toimenpidettä ei katsota valtiontueksi

Kesto: Kertaluonteinen sianlannan tuotanto-oikeuksien ostaminen

Ehdot: Komissio pitää tätä järjestelyä valtion taloudellisenä toimenpiteenä, jolla poistetaan markkinoilta lannan tuotanto-oikeuksia luonnonsuojeluperustein. Koska nämä oikeudet ostetaan avointa tarjouskilpailua käyttäen, järjestelyyn osallistuvilla maksetaan ainoastaan todellinen markkinahinta. Tästä syystä komissio katsoo, ettei tämä järjestely muodosta perustamissopimuksen 92 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea

Myöntämispäätöksen päivämäärä: 21.1.1998

Jäsenvaltio: Alankomaat

Tuen numero: N 772/97 ja 773/97

Nimi: Tuki muuhun tarkoitukseen kuin elintarvikkeiksi käytettäville pellavakuiduille ja samettikukkaöljylle

Tarkoitus: Kannustaa kasviuotteiden käyttöä muuhun tarkoitukseen kuin elintarvikkeiksi

Oikeusperusta: Besluiten van de minister van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij

Budjetti: 5,5 miljoonaa Alankomaiden guldenia (noin 2,5 miljoonaa ecua) vuodeksi 1998

Tuen intensiteetti:

- Investointituki: enintään 55 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista
- Tutkimustuki: enintään 35 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista

Kesto: 1998–2005

Ennakoilmoitus yrityskeskittymästä
(Asia N:o IV/M.1170 — Dan Transport/Inter Forward)

(98/C 136/04)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

1. Komissio vastaanotti 23. huhtikuuta 1998 neuvoston asetuksen (ETY) N:o 4064/89⁽¹⁾ 4 artiklan mukaisen ilmoituksen ehdotetusta yrityskeskittymästä, jolla yritys Dan Transport Holding A/S ("Dan Transport"), joka on yrityksen FLS Industries A/S määräysvallassa ja viime kädessä yrityksen Aktieselskabet Potagua määräysvallassa, hankkii mainitun asetuksen 3 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettua merkityksessä määräysvallan yrityksen Inter Forward in Stockholm AB tiekuljetustoiminnoista ostamalla osakkeita.

2. Kyseisten yritysten liiketoiminnan sisältö on seuraava:

— Dan Transport: kansalliset ja kansainväliset kuljetukset, logistiikka ja huolinta, liikematkat, kiertoajelut

— Inter Forward: kansalliset ja kansainväliset tie-, rautatie, ilma- ja merihuolintapalvelut.

3. Komissio katsoo alustavan tarkastelun perusteella, että ilmoitettu keskittymä voi kuulua asetuksen (ETY) N:o 4064/89 soveltamisalaan. Asiaa koskevan lopullisen päätöksen tekoa on kuitenkin lykätty.

4. Komissio kehottaa asianomaisia kolmansia osapuolia esittämään sille mahdolliset ehdotettua toimenpidettä koskevat huomautuksensa.

Huomautusten on oltava komissiolla 10 päivän kuluessa tämän ilmoituksen julkaisupäivästä. Huomautukset voidaan lähettää faksina ((32-2) 296 43 01 tai 296 72 44) tai postitse viitteellä IV/M.1170 — Dan Transport/Inter Forward seuraavaan osoitteeseen:

Euroopan komissio
Kilpailuasiain pääosasto (PO IV)
Linja B — Yrityskeskittymien valvontaryhmä
Avenue de Cortenberg/Kortenberglaan 150
B-1040 Bruxelles/Brussel.

⁽¹⁾ EYVL L 395, 30.12.1989, s. 1, oikaisu: EYVL L 257, 21.9.1990, s. 13.

Uudelleenilmoitus aikaisemmin ilmoitetusta yrityskeskittymästä
(Asia N:o IV/M.1146 — SHV Energy/Thyssen Klöckner Recycling)

(98/C 136/05)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

1. Komissio vastaanotti 4. maaliskuuta 1998 neuvoston asetuksen (ETY) N:o 4064/89⁽¹⁾ 4 artiklan mukaisen ilmoituksen ehdotetusta yrityskeskittymästä, jossa yritys SHV Energy NV Utrecht/NL, joka kuuluu yhtymään SHV, hankkii mainitun asetuksen 3 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettussa merkityksessä määräysvallan yrityksen TKR Thyssen Klöckner Recycling GmbH/D ("TKR") rautaromun ja muun romun tuotantoon ja myyntiin ostamalla osakkeita ja arvopapereita. Ilmoitus todettiin täydelliseksi 24. maaliskuuta 1998.

2. Osapuolet toimittivat 16. huhtikuuta 1998 lisätietoja, joiden katsottiin muuttaneen olennaisesti ilmoituksen sisältämiä seikkoja ja jotka olisivat voineet vaikuttaa merkittävästi komission käsitykseen keskittymästä. Näin ollen ilmoitus tuli voimaan komission asetuksen (EY) N:o 447/98 4 artiklan 3 kohdan mukaisesti 16. huhtikuuta 1998.

3. Komissio kehottaa asianomaisia kolmansia osapuolia esittämään sille mahdolliset ehdotettua toimenpidettä koskevat huomautuksensa.

Huomautusten on oltava komissiolla 10 päivän kuluessa tämän ilmoituksen julkaisupäivästä. Huomautukset voidaan lähettää faksina ((32-2) 296 43 01 tai 296 72 44) tai postitse viitteellä IV/M.1146 — SHV Energy/Thyssen Klöckner Recycling seuraavaan osoitteeseen:

Euroopan komissio
Kilpailuasiain pääosasto (PO IV)
Linja B — Yrityskeskittymien valvontaryhmä
Avenue de Cortenberg/Kortenberglaan 150
B-1040 Bruxelles/Brussel.

⁽¹⁾ EYVL L 395, 30.12.1989, s. 1, oikaisu: EYVL L 257, 21.9.1990, s. 13.

Ennakoilmoitus yrityskeskittymästä
(Asia N:o IV/M.1140 — Halliburton/Dresser)

(98/C 136/06)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

1. Komissio vastaanotti 23. huhtikuuta 1998 neuvoston asetuksen (ETY) N:o 4064/89⁽¹⁾ 4 artiklan mukaisen ilmoituksen ehdotetusta yrityskeskittymästä, jolla yritys Halliburton Company (Halliburton) hankkii mainitun asetuksen 3 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettussa merkityksessä täyden määräysvallan yrityksestä Dresser Industries Inc. (Dresser) ostamalla osakkeita.
2. Kyseisten yritysten liiketoiminnan sisältö on seuraava:
 - Halliburton: pääosin öljykenttien tekniikka-, energia- ja rakennuspalvelut, teollisuustuotteet
 - Dresser: tekniikka- ja rakennuspalvelut, raakaöljytuotteet ja -palvelut sekä energialaitteet.
3. Komissio katsoo alustavan tarkastelun perusteella, että ilmoitettu keskittymä voi kuulua asetuksen (ETY) N:o 4064/89 soveltamisalaan. Asiaa koskevan lopullisen päätöksen tekoa on kuitenkin lykätty.
4. Komissio kehottaa asianomaisia kolmansia osapuolia esittämään sille mahdolliset ehdotettua toimenpidettä koskevat huomautuksensa.

Huomautusten on oltava komissiolla 10 päivän kuluessa tämän ilmoituksen julkaisupäivästä. Huomautukset voidaan lähettää faksina ((32-2) 296 43 01 tai 296 72 44) tai postitse viitteellä IV/M.1140 — Halliburton/Dresser seuraavaan osoitteeseen:

Euroopan komissio
Kilpailuasiain pääosasto (PO IV)
Linja B — Yrityskeskittymien valvontaryhmä
Avenue de Cortenberg/Kortenberglaan 150
B-1040 Bruxelles/Brussel.

⁽¹⁾ EYVL L 395, 30.12.1989, s. 1, oikaisu: EYVL L 257, 21.9.1990, s. 13.

Päätös olla vastustamatta ilmoitettua keskittymää
(Tapaus N:o IV/M.1089 — Paribas Belgique/Paribas Nederlandl)

(98/C 136/07)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

Komissio päätti 26. tammikuuta 1998 olla vastustamatta edellä mainittua keskittymää ja julistaa, että se soveltuu yhteismarkkinoille. Päätös perustuu neuvoston asetuksen (ETY) N:o 4064/89 6 artiklan 1 kohdan b alakohtaan. Päätöksen koko teksti on saatavissa vain ranskan kielellä, ja se julkistetaan sen jälkeen, kun siitä on poistettu kaikki sen mahdollisesti sisältämät liikesalaisuudet. Se on saatavissa:

- paperipainoksena Euroopan yhteisöjen virallisten julkaisujen toimiston myyntitoimistoista (ks. luettelo viimeisellä sivulla),
- elektronisessa muodossa Celex-tietokannan CFR-versiona asiakirjanumerolla 398M1089. Celex on Euroopan yhteisön oikeuden asiakirjojen automaattinen käsittelyjärjestelmä; lisätietoja tilauksista osoitteella:

EUR-OP
Information, Marketing and Public Relations (OP/4B)
2, rue Mercier
L-2985 Luxembourg
Puhelin: (352) 29 29-42455, faksi: (352) 29 29-42763

II

(Valmistavat säädökset)

KOMISSIO

**Ehdotus neuvoston asetukseksi (EY) rasva-alan yhteisestä markkinajärjestelystä annetun
asetuksen 136/66/ETY muuttamisesta**

(98/C 136/08)

KOM(1998) 171 lopull. — 98/0098(CNS)

(Komission esittämä 19 päivänä maaliskuuta 1998)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 43 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon,

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon,

sekä katsoo, että

komissio esitti helmikuussa 1997 neuvostolle ja Euroopan parlamentille oliivi- ja oliiviöljyalaa koskevan tiedonannon, jossa esitettiin johtopäätös rasva-alan nykyisen yhteisen markkinajärjestelyn uudistamisen tarpeesta; tästä tiedonannosta sekä siinä mainituista uudistusvaihtoehdoista on keskusteltu yhteisön toimielimissä; uudistuksen tarpeellisuudesta ollaan oltu yhä enemmän samaa mieltä; parhaan lähestymistavan määrittelemiseksi on kuitenkin välttämätöntä, että käytettävissä on luotettavampia tietoja erityisesti oliivipuiden määrästä yhteisössä, oliivitarhojen pinta-aloista ja tuotoksista; ottaen huomioon tietojen keräys- ja analysointitöiden toteuttamiseen tarvittava aika komissio on sitoutunut esittämään uudistusehdotuksen vuoden 2000 aikana, jotta sitä voidaan soveltaa markkinointivuodesta 2001/2002,

kokemus on osoittanut, että tietyt nykyisen yhteisen markkinajärjestelyn mukautukset on tarpeen tehdä piakkoin, jotta vähennetään alan toimijoiden ongelmia, parannetaan valvontaa kansallisen hallinnon tasolla ja tataan parempi yhteisön talousarvion suoja; olisi säädettävä

tarpeellisista mukautuksista nykyiseen yhteiseen markkinajärjestelyyn ja vahvistettava asianomaiset hinnat ja määrät markkinointivuosiksi 1998/1999—2000/2001,

asetuksen N:o 136/66/ETY (¹) 5 artiklassa säädetään kiinteästä tuotantotuesta tuottajille, joiden keskituotanto on enintään 500 kilogrammaa; kyseisen toimenpiteen tavoitteena oli erityisesti tukioikeuden valvontaan liittyvän hallinnollisen kuormituksen helpottaminen; tuotantotukijärjestelmän muuttumisen takia ja erityisesti järjestelmän aiheuttamista menoista pientuottajille maksetun osan kasvamisen ja tuen tason nousun vuoksi kahden tuen järjestelmä on johtanut petoksiin; tämän vuoksi on poistettava erityisesti pientuottajille suunnattua tukea koskevat säännökset,

tuotantotuen tasapainottamismekanismi perustuu nykyisin koko yhteisöä koskevaan taattuun enimmäismäärään; kyseistä taattua enimmäismäärää olisi lisättävä tuotannon kehityksen huomioon ottamiseksi,

taattu enimmäismäärä olisi jaettava tuottajajäsenvaltioiden kesken vastuullisen tuotantotason edistämiseksi kussakin jäsenvaltiossa; kyseisen jaon olisi perustuttava lähinnä tuotantoon edustavan viitejakson aikana suurimman ja pienimmän tuotannon vuosia huomioon ottamatta; olisi kuitenkin otettava huomioon aikaisemmin pientuottajille myönnettyjen tukien jakautuminen ja Espanjan ja Portugalin oliivitarhojen mahdollisuudet,

(¹) EYVL 172, 30.9.1966, s. 3025/66. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1581/96 (EYVL L 206, 16.8.1996, s. 11).

Euroopan unionin tuottajien välisen solidaarisuuden takaamiseksi edelleen ylittävät kansalliset taatut enimmäismäärät olisi korvattava tarvittaessa muiden jäsenvaltioiden käytettävissä olevilla määrillä taatun enimmäismäärän rajoissa,

oliivinviljelijöille kuuluu tuotantotuki; kyseisten tuottajien olisi saatava tämä tuki kokonaisuudessaan sanotun kuitenkin rajoittamatta yhteisön sääntelyssä säädettyjä erilaisia alennuksia tai vähennyksiä,

kulutustukea ei voida lisätä ilman petosriskiä eikä se ole tehokas nykyisellä tasolla; sitä on aikaisemmin vähennetty voimakkaasti ilman kielteisiä vaikutuksia oliiviöljyn kulutukseen yhteisössä; sen lopettamisen ansiosta voitaisiin lisätä tuotantotukijärjestelmän valvontaa erityisesti neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 2262/84 (*) säädettyjen tarkastustoimielinten kautta; tämän vuoksi on kumottava oliiviöljyn kulutustukea koskevista yleisistä säännöistä 19 päivänä joulukuuta 1978 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 3089/78 (2),

on aiheellista säilyttää säännökset oliiviöljyn kulutuksen edistämiseksi jäsenvaltioissa ja kolmansissa maissa ja tarkentaa ja vahvistaa niitä; kyseisten toimenpiteiden tarkoituksena on tasapainottaa markkinatilannetta ja tämän vuoksi niihin liittyvät menot on syytä katsoa yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta 21 päivänä huhtikuuta 1970 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 729/70 (3) 3 artiklassa tarkoitetuiksi interventioiksi; kyseiset säännökset aiheuttavat tiettyjä teknisiä mukautuksia neuvoston asetukseen (ETY) N:o 1970/80 (4); kyseinen asetus on syytä kumota ja yhdistää sen säännökset asianmukaisesti muutettuina asetukseen 136/66/ETY,

julkisten interventio-ostojen järjestelmä kannustaa tuotantoon, joka saattaa aiheuttaa epätasapainoa markkinoilla; oliiviöljyn tarjonnan säätelyä koskevan tavoitteen saavuttamiseksi on syytä lopettaa interventio-ostot ja

(1) EYVL L 208, 3.8.1984, s. 11. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2599/97 (EYVL L 351, 23.12.1997, s. 17).

(2) EYVL L 369, 29.12.1978, s. 12. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1582/96 (EYVL L 206, 16.8.1996, s. 13).

(3) EYVL L 94, 28.4.1970, s. 13. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1287/95 (EYVL L 125, 8.6.1995, s. 1).

(4) EYVL L 192, 26.7.1980, s. 5. Asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (ETY) N:o 1651/86 (EYVL L 145, 30.5.1986, s. 10).

käyttää neuvoston asetuksessa (EY) N:o 952/97 (5) tarkoitettujen tunnustettujen tuottajaryhmien tai niiden liit-tojen tekemien yksityisten varastointisopimusten järjestelmää; tämän vuoksi viittaukset interventiohintaan olisi poistettava tai korvattava,

asetuksen N:o 136/66/ETY liitteessä olevissa oliiviöljyn luokkien määritelmässä viitataan organoleptiseen arviointiin, jossa arvo riippuu erityisestä menetelmästä; aistinvaraisen määrittelyn menetelmiä on parannettu hiljattain, mutta niissä on luonnostaan edelleen tietty subjektiivisuuden riski; kyseistä määritelmää olisi muutettava, jotta tarvittaessa voidaan käyttää tehokkaampia määrittämenetelmiä,

jotta oliiviöljyn tuotannon tuntemusta ja valvontaa tehostettaisiin tuottajan tasolla, markkinointivuosina 1998/1999—2000/2001 on tarpeen kiinnittää erityistä huomiota oliivirekisteriin liittyviin töihin; saatujen kokemusten huomioon ottamiseksi oliivirekisteriä olisi kehitettävä kohti muussa viljelyssä jo käyttöön otettua yhdenmukaista hallinto- ja valvontajärjestelmää; tämän vuoksi komission on tarpeen vahvistaa toteuttavat toimenpiteet sekä maantieteellisen tietojärjestelmän aikaansaamiseksi noudatettavat yksityiskohtaiset säännöt ja perusteet; tämän vuoksi on tarpeen kumota asetukset (ETY) N:o 154/75 (6) ja (ETY) N:o 2261/84 (7),

uudistuksen vaihtoehdot saattavat kannustaa tuottajia istuttamaan uusia oliivipuita; kyseiset uudet istutukset vaarantaisivat tulevaisuudessa markkinoiden tasapainon, vaikka ne ovat jo nyt ylijäämäiset; tämän riskin välttämiseksi on syytä säätää tässä vaiheessa uusien istutusten jättämistä kaikkien tulevien tukijärjestelmien ulkopuolelle, paitsi jos ne ovat osa komission hyväksymää ohjelmaa; komission ehdotuksen esittämisen ja hyväksymisen välisen ajan vuoksi on tarpeen jättää ulkopuolelle myös sitä päivää, jona toimijoille on ilmoitettu tästä komission aikeesta, seuraavasta kuukaudesta alkaen tehdyt istutukset, ja

oliiviöljyalan uudistustarve perustuu siihen, että on mahdotonta pitää yllä tiettyjä asetuksessa N:o 136/66/ETY säädetyistä toimenpiteistä; kyseiset toimenpiteet on syytä kumota 1 päivästä marraskuuta 2001 huolimatta tässä asetuksessa säädetyistä siirtymäajan mukautuksista,

(5) EYVL L 142, 2.6.1997, s. 30.

(6) EYVL L 19, 24.1.1975, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 3788/85 (EYVL L 367, 31.12.1985, s. 1).

(7) EYVL L 208, 3.8.1984, s. 3. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 636/95 (EYVL L 67, 25.3.1995, s. 1).

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus N:o 136/66/ETY seuraavasti:

1. Korvataan 2 a artiklan 2 kohdassa ilmaisu ”interven-tiohinnan” seuraavasti:

”tuotannon tavoitehinnan, josta on vähennetty tuotantotuki sekä määrä, jossa otetaan huomioon markkinoiden muutokset ja oliiviöljyn kuljetuskulut tuotantoalueilta kulutusalueille,”

2. Korvataan 4 artikla seuraavasti:

”4 artikla

1. Yhteisössä otetaan käyttöön tuotannon tavoite-hinta.

Kyseinen hinta vahvistetaan tukkukauppavaiheessa yleisen kauppalaadun neitsytoliiviöljylle, jonka öljyhappona ilmoitettujen vapaiden rasvahappojen määrä on 3,3 grammaa sataa grammaa kohti.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu tuotannon tavoite-hinta markkinointivuosi 1998/1999–2000/2001 vahvistetaan 383,77 ecuksi sadalta kilogrammalta.

3. Oliiviöljyn markkinointivuosi alkaa 1 päivänä marraskuuta ja päättyy seuraavan vuoden 31 päivänä lokakuuta, paitsi jos neuvosto päättää poikkeuksesta määräenemmistöllä komission ehdotuksesta.”

3. Korvataan 5 artikla seuraavasti:

”5 artikla

1. Otetaan käyttöön oliiviöljyn tuotantotuki. Tuen tarkoituksena on edistää kohtuullisten tulojen muodostumista tuottajille.

Tukea myönnetään oliivinviljelijöille tosiasiallisesti tuotetun oliiviöljymäärän perusteella.

Tuki on maksettava kokonaisuudessaan oliivinviljelijöille sanotun kuitenkin rajoittamatta yhteisön sääntelyssä säädettyjä eri alennuksia.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu tuotantotuen yhtenäinen määrä markkinointivuosi 1998/1999–2000/2001 vahvistetaan 142,20 ecuksi 100 kilogrammalta.

3. Oliiviöljyn enimmäismäärä, johon 1 kohdassa tarkoitettua tukea sovelletaan, on 1 562 400 tonnia markkinointivuotta kohti. Tämä enimmäismäärä jaetaan jäsenvaltioiden kesken seuraavasti (kansallinen taattu enimmäismäärä):

Espanja	625 210 tonnia
Ranska	3 065 tonnia
Kreikka	389 038 tonnia
Italia	501 172 tonnia
Portugali	43 915 tonnia.

4. Jos tosiasiallinen tuotanto on tietyissä jäsenvaltioissa jonakin markkinointivuonna alle niiden kansallisen taatun enimmäismäärän, kyseisten erotusten summa jaetaan muiden jäsenvaltioiden kesken suhteessa niiden kansallisiin taattuihin enimmäismääriin.

Edellä 2 kohdassa tarkoitettu tuen määrä myönnetään kullekin jäsenvaltiolle, jonka tukeen oikeutettu tosiasiallinen tuotanto on enintään kansallisen taatun enimmäismäärän suuruinen, tarvittaessa korotettuna ensimmäisen alakohdan mukaisesti.

Muissa jäsenvaltioissa myönnetty yhtenäinen tuen määrä on yhtä suuri kuin 2 kohdassa tarkoitettu määrä, johon sovelletaan kerrointa. Mainittu kerroin saadaan jakamalla kyseisen jäsenvaltion kansallinen taattu enimmäismäärä, tarvittaessa korotettuna ensimmäisen alakohdan mukaisesti, tukeen oikeutetulla tosiasiallisella tuotannolla.

5. Tukeen oikeutetun oliiviöljymäärän määrittämiseen liittyvän valvonnan ohjaamiseksi oliivien ja öljyn tuotokset vahvistetaan kutakin markkinointivuotta varten yhtenäistä tuotantoaluetta kohti.

6. Hyväksytyt tuottajaorganisaatiot tai niiden hyväksytyt liitot voidaan ottaa mukaan 4 kohdassa tarkoitettujen tosiasiallisen tuotannon määritysohjon sekä 5 kohdassa tarkoitettujen tuotosten vahvistamiseen liittyviin töihin.

7. Kaikille tuottajille tai osalle tuottajista myönnetystä tuotantotuesta annetaan prosenttiosuus oliiviöljytuotannon laadun ja sen ympäristövaikutuksen parantamiseen pyrkivien alueellisten toimien rahoitukseen kussakin tuottajajäsenvaltiossa.

Markkinointivuosi 1998/1999–2000/2001 ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu prosenttiosuus vahvistetaan 1,4 prosentiksi oliiviöljyn tuottajille myönnetystä tuotantotuesta.

8. Neuvosto päättää määränemmistöllä komission ehdotuksesta tämän artiklan soveltamista koskevista yleisistä säännöistä.

9. Edellä 5 kohdassa tarkoitetut tuotokset ja tämän asetuksen soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt vahvistetaan 38 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen ja tarvittaessa neuvoston asetuksen (ETY) N:o 729/70 13 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.”

4. Poistetaan 5 a, 7 ja 8 artikla.

5. Korvataan 11 artikla seuraavasti:

”11 artikla

1. Yhteisö voi toteuttaa suoraan tai välillisesti tiedotustoimia sekä muita toimia, joiden tavoitteena on edistää yhteisössä tuotetun oliiviöljyn kulutusta jäsenvaltioissa tai kolmansissa maissa.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut toimet voivat olla seuraavat:

- a) olemassa olevan tiedon jakaminen erityisesti oliiviöljyn ravintoarvosta,
- b) markkinatutkimukset oliiviöljymarkkinoiden laajentamiseksi,
- c) mainos-, suhdetoiminta- ja myyinnedistämistoimet oliiviöljyn ja sellaisten tuotteiden, joiden valmistukseen sitä tarvitaan, kulutuksen lisäämiseksi erityisesti oliiviöljyn laadun korostamiseksi,
- d) tutkimukset ja erityisesti ne, joiden tavoitteena on oliiviöljyn ravitsemuksellisten ominaisuuksien tieteellinen tutkiminen,
- e) tutkimukset myyinnedistämiskampanjoiden tulosten arvioimiseksi.

2. Komissio toimittaa neuvostolle seuraavaa markkinointivuotta varten suunnittelemansa tai seuraavia markkinointivuotia varten suunnittelemiensa toimien ohjelman. Komissio voi neuvotella erityisesti markkinatutkimuksiin ja mainontaan erikoistuneita elimiä sekä tutkimuslaitoksia tämän ohjelman laatimista varten.

3. Komissio päättää 1 kohdassa luetelluista toimista kuultuaan rasvojen hallintokomiteaa 39 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

4. Yhteisö voi rahoittaa 1 kohdassa tarkoitetuista toimista aiheutuvat menot sataprosenttisesti ja ne katsotaan asetuksen (ETY) N:o 729/70 3 artiklassa tarkoitetuiksi interventioiksi.

5. Tämän artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä säädetään 38 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.”

6. Korvataan 11 a artiklan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”Jäsenvaltioiden on toteutettava omalta osaltaan tarvittavat toimenpiteet 5 artiklassa säädetyn tukijärjestelmän rikkomusten seuraamuksiksi. Jos asetuksessa (ETY) N:o 2262/84 säädetty tarkastustoimielimet ilmoittavat rikkomuksesta, jäsenvaltioiden on päätettävä jatkotoimenpiteistä ilmoitusta seuraavien 12 kuukauden kuluessa.”

7. Poistetaan 12 artikla.

8. Korvataan 12 a artikla seuraavasti:

”12 a artikla

Jos markkinat häiriintyvät tietyillä yhteisön alueilla, asetuksen (EY) N:o 952/97 mukaisesti hyväksytyt ryhmittymät tai liitot voidaan päättää valtuuttaa 38 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen tekemään sopimuksia niiden kaupan pitämisen oliiviöljyn varastoinnista.”

9. Poistetaan 20 artiklan 2 kohta.

10. Poistetaan 20 a artiklan 2 kohdan viimeinen alakohta sekä 4 kohta.

11. Korvataan 20 d artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Hyväksytyille organisaatioille ja liitoille tämän asetuksen mukaisesti maksettavan tuen määrästä pidätetään prosentiosuus. Näin saatu määrä käytetään 5 artiklan 6 kohdasta ja 20 c artiklasta johtuvasta toiminnasta aiheutuvien kulujen rahoitukseen.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu prosentiosuus tuotantotuen määrästä markkinointivuotina 1998/1999–2000/2001 vahvistetaan 0,8 prosentiksi.”

12. Poistetaan 20 d artiklan 3 kohta.

13. Korvataan liitteen 1 kohta seuraavasti:

”1. Neitsytoliiviöljyt:

Öljyt, jotka on saatu oliivipuun hedelmistä ainoastaan mekaanisia tai muita fysikaalisia valmis-

tusmenetelmiä käyttäen sellaisissa olosuhteissa, varsinkin lämpöolosuhteissa, jotka eivät johda öljyn laadun heikkenemiseen, ja joita ei ole käsitelty muuten kuin pesemällä, dekantoimalla, sentrifugoimalla tai suodattamalla, mutta ei kuitenkaan öljyt, jotka on valmistettu liuottimilla uuttamalla tai uudelleen esteröimällä, tai oliiviöljyn ja muiden öljyjen keskinäiset seokset.

Neitsytoliiviöljyistä käytetään seuraavia luokkia ja nimityksiä:

a) *ekstra-neitsytoliiviöljy*:

neitsytoliiviöljy, jonka vapaiden rasvahappojen pitoisuus öljyhappona ilmaistuna saa olla enintään 1 g/100 g ja jonka muut tunnusmerkit ovat kyseiselle luokalle säädettyjen tunnusmerkkien mukaiset;

b) *neitsytoliiviöljy* (ilmaisua 'hieno' saadaan käyttää tuotanto- ja tukkukauppaportaassa):

neitsytoliiviöljy, jonka vapaiden rasvahappojen pitoisuus öljyhappona ilmaistuna saa olla enintään 2 g/100 g ja jonka muut tunnusmerkit ovat kyseiselle luokalle säädettyjen tunnusmerkkien mukaiset;

c) *yleisen kauppalaadun neitsytoliiviöljy*:

neitsytoliiviöljy, jonka vapaiden rasvahappojen pitoisuus öljyhappona ilmaistuna saa olla enintään 3,3 g/100 g ja jonka muut tunnusmerkit ovat kyseiselle luokalle säädettyjen tunnusmerkkien mukaiset;

d) *oliivipolttoöljy*:

neitsytoliiviöljy, jonka vapaiden rasvahappojen pitoisuus öljyhappona ilmaistuna on enemmän kuin 3,3 g/100 g ja jonka muut tunnusmerkit ovat kyseiselle luokalle säädettyjen tunnusmerkkien mukaiset.”

2 artikla

1. Asetuksesta (ETY) N:o 154/75 poiketen oliivirekisteriin liittyvät työt suunnataan markkinointivuosina 1998/1999—2000/2001 maantieteellisen tietojärjestelmän perustamiseen, päivitykseen ja käyttöön.

Maantieteellinen tietojärjestelmä perustuu oliivirekisterin tietoihin. Lisätietoja saadaan tukihakemuksiin liittyvistä viljelyilmoituksista. Maantieteellisen tietojärjestelmän tiedot paikannetaan atk-ilmakuvien avulla.

2. Jäsenvaltioiden on todettava, että viljelyilmoitusten ja maantieteellisen tietojärjestelmän tiedot vastaavat toisi-

aan. Jos tätä vastaavuutta ei ole vahvistettu, jäsenvaltion on tehtävä paikalla toteutettavia toteamisia ja tarkastuksia.

Komissio määrittelee ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuun vastaavuuteen liittyvät yksityiskohtaiset säännöt ja perusteet sekä sallitut poikkeamat. Se määrittelee myös kunakin markkinointivuonna 1998/1999—2000/2001 paikalla toteutettavia toteamisia ja tarkastuksia koskevat yksityiskohtaiset säännöt sekä niiden laajuuden.

3. Jos 2 kohdassa tarkoitetuissa toteamisissa ja tarkastuksissa käy ilmi, että viljelyilmoituksissa on epätarkkuuksia erityisesti oliivipuiden lukumäärässä, jäsenvaltion on sovellettava havaitujen erojen mukaisesti yhden tai useamman markkinointivuoden ajan

— tukikelpoisen oliiviöljyn määrän vähennystä tai

— kyseisten oliivipuiden jättämistä tuen ulkopuolelle

komission määrittelemien yksityiskohtaisten sääntöjen ja perusteiden mukaisesti.

4. Komissio säätää tämän artiklan mukaisesti määriteltävistä toteutettavista toimenpiteistä, perusteista tai laajuuksista markkinointivuosiksi 1998/1999—2000/2001 asetuksen N:o 136/66/ETY 38 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

5. Tässä artiklassa säädettyjä toimenpiteitä sovelletaan poiketen siitä, mitä asetuksessa (ETY) N:o 2261/84 säädetään viljelyilmoituksista ja niiden yhteydestä tukeen.

3 artikla

1. Komissio voi säätää asetuksen 136/66/ETY 38 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen tarvittavat toimenpiteet, jotta varmistetaan joustava siirtyminen markkinointivuonna 1997/1998 voimassa olevasta järjestelmästä tällä asetuksella käyttöön otetuista toimenpiteistä johtuvaan järjestelmään.

2. Neuvosto päättää komission vuoden 2000 aikana esittämän ehdotuksen perusteella toimenpiteistä, joilla korvataan asetuksella 136/66/ETY käyttöön otettu rasva-alan yhteinen markkinajärjestely 1 päivästä marraskuuta 2001.

4 artikla

Sellaiset ylimääräiset oliivipuut ja vastaavat alat, jotka on istutettu 1 päivän toukokuuta 1998 jälkeen tai joista ei ole tehty viljelyilmoitusta myöhemmin päätettävään mää-

räaikaan mennessä, eivät voi olla perusteena oliivin tuottajille tarkoitettulle tuelle osana 1 päivänä marraskuuta 2001 voimaan tulevaa rasva-alan yhteistä markkinajärjestelyä.

Voidaan kuitenkin myöhemmin määritettävissä rajoissa ottaa huomioon jonkin komission hyväksymän ohjelman yhteydessä säädetyillä pinta-aloilla:

— vanhan oliivitarhan käyttötarkoituksen muuttamisen yhteydessä todetut ylimääräiset oliivipuut tai

— uudet istutukset.

Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan asetuksen 136/66/ETY 38 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

5 artikla

Kumotaan asetuksen 136/66/ETY 5, 11 a, 12 a, 13 ja 20 a artikla 1 päivästä marraskuuta 2001.

Kumotaan asetukset (ETY) N:o 3089/78 ja (ETY) N:o 1970/80.

6 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä marraskuuta 1998.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Ehdotus neuvoston asetukseksi (EY) annettu tuen myöntämistä oliiviöljyn tuotannolle ja tuottajajärjestöille koskevista yleisistä säännöistä annetun asetuksen (ETY) N:o 2261/84 muuttamisesta

(98/C 136/09)

KOM(1998) 171 lopull. — 98/0098(CNS)

(Komission esittämä 19 päivänä maaliskuuta 1998)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon rasva-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 22 päivänä syyskuuta 1966 annetun neuvoston asetuksen N:o 136/66/ETY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o .../98, ja erityisesti sen 5 artiklan 8 kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

sekä katsoo, että

asetuksella (EY) N:o .../98 on poistettu asetuksen N:o 136/66/ETY 5 artiklan tuotantotukisäännökset, jotka koskivat erityisesti vähemmän kuin 500 kilogrammaa oliiviöljyä tuottavia tuottajia; sen vuoksi asetuksen (ETY) N:o 2261/84⁽²⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 636/95⁽³⁾, säännöksiä olisi mukautettava ja tuotantotukea koskevia tarkastuksia olisi lisättävä, ja

asetuksella (EY) N:o .../98 on asetuksen N:o 136/66/ETY 5 artiklaan lisätty säännös taatun enimmäismäärän valtioittaisesta jakamisesta sekä määrätty tällaisen taatun valtioittaisen enimmäismäärän ylittämisen seurauksista kyseisen jäsenvaltion tuotantotuen

⁽¹⁾ EYVL 172, 30.9.1966, s. 3025/66.

⁽²⁾ EYVL L 208, 3.8.1984, s. 3.

⁽³⁾ EYVL L 67, 25.3.1995, s. 1.

tasoon; on välttämätöntä täsmentää, saatu kokemus huomioon ottaen, tämän järjestelmän hoitamiseksi vahvistettavat tai ilmoitettavat tekijät,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (ETY) N:o 2261/84 seuraavasti:

1) Korvataan 2 artiklan 4 ja 5 kohta seuraavasti:

”4. Tuki myönnetään asetuksen N:o 136/66/ETY 5 artiklan 1 kohdan mukaisesti öljymäärälle, joka on tosiasiallisesti tuotettu hyväksytyssä myllyssä.”

2) Korvataan 8 artiklan 1 kohdan toinen luetelmakohta seuraavasti:

”— että kunkin oliivinviljelijän toimittamat tiedot puristettujen oliivien määristä ja saaduista öljymääristä sekä puristustodistuksessa ilmoitetut oliivi- ja öljymäärät vastaavat toisiaan.”

3) Korvataan 12 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Kukin oliivinviljelijä voi saada ennakkomaksun haetun tuen määrästä.”

4) Lisätään 13 artiklaan seuraava e kohta:

”e) haltijat esittävät toimivaltaisille viranomaisille ennen erikseen päätettäviä päivämääriä kuukausiotteet varastokirjanpidostaan.”

5) Muutetaan 14 artikla seuraavasti:

— Korvataan 3 a kohdan ensimmäistä luetelmakohtaa edeltävä virkkeen osa seuraavasti:

”Tuen maksamiseksi oliivinviljelijöille jäsenvaltioiden on tarkastettava.”

— Poistetaan 4 kohta.

— Korvataan 5 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

”Näitä rekistereitä käytetään ohjaamaan 1, 2 ja 3 kohdan mukaisesti tehtäviä tarkastuksia.”

6) Poistetaan 15 artiklan 3 kohdan sanat ”jonka keskimääräinen tuotanto on vähintään 500 kilogrammaa oliiviöljyä markkinointivuotta kohti ja”.

7) Korvataan 17 a artikla seuraavasti:

”17 a artikla

1. Ennen 1 päivää lokakuuta komissio vahvistaa kuluvaksi markkinointivuodeksi ja kullekin jäsenvaltiolle asetuksen N:o 136/66/ETY 38 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen:

— tukikelpoisen tuotannon arvioidun määrän,

— yksikkökohtaisen tuotantotuen määrän, joka voidaan maksaa ennakolta. Tämän määrän on oltava sellainen, että kyseisen markkinointivuoden tuotantoarviot huomioon ottaen vältetään tuen maksaminen perusteettomasti oliivinviljelijöille.

2. Viimeistään kahdeksan kuukauden kuluttua markkinointivuoden päättymisestä komissio vahvistaa 1 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen kyseisen markkinointivuoden osalta ja kutakin jäsenvaltiota koskien:

— tosiasiallisen tuotannon, jolle tukioikeus on myönnetty,

— yksikkökohtaisen tuotantotuen määrän kerrottuna tarvittaessa asetuksen N:o 136/66/ETY 5 artiklan 4 kohdassa säädetyllä kertoimella.

3. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle viimeistään 5 päivänä syyskuuta tiedot kuluvan markkinointivuoden oliiviöljytuotantoa koskevista arvioista. Komissio voi käyttää muita tietolähteitä ja teettää tarvittaessa oliiviöljytuotantoa koskevia tutkimuksia tai tiedusteluja.”

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä marraskuuta 1998.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.